

- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, като не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

С обжалваното съдебно решение Общият съд е отменил, в частта му, която се отнася до Hansol Paper Co. Ltd, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/763 на Комисията от 2 май 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на наложеното временно мито върху вноса на някои видове лека термична хартия с произход от Република Корея ⁽¹⁾.

Комисията изтъква три основания за обжалване в подкрепа на жалбата си.

Според Комисията Общият съд:

- е изопачил доказателствата и неправилно е изтъквал правната рамка, приложима за данните, на които Комисията има право да се позове при формирането на експортната цена съгласно член 2, параграф 9 от основния регламент ⁽²⁾,
- е дал погрешно тълкуване на правилата по член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент за определянето на нормалната стойност в случай, че няма продажби на вътрешния пазар, и
- е тълкувал неправилно правилата на член 3 от основния регламент, когато е определял значително по-ниския марж в случай на износ към Съюза посредством свързани субекти.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 2017 г., стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

Иск, предявен на 24 юни 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-278/20)

(2020/C 271/40)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz, P.J.O. Van Nuffel)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се установи, че като е приело и запазило в сила член 32, параграфи 3—6 и член 34, параграф 1, втора алинея от Закон 40/2015, и член 67, параграф 1, трета алинея от Закон 39/2015, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по силата на принципите на ефективност и равностойност като предели на автономията, от която се ползват държавите членки, когато установяват материалноправните и процесуалните предпоставки, уреждащи отговорността им за вреди, причинени на частноправни субекти в нарушение на правото на Съюза;
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящият иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС, се отнася до членове 32, параграфи 3—6 и член 34, параграф 1, втора алинея от Закон 40/2015 от 1 октомври 2015 г. относно правния режим на публичния сектор, и срещу член 67, параграф 1, трета алинея от Закон 39/2015 от 1 октомври 2015 г. за общия административен правилник на публичните администрации.

Оспорените разпоредби приравняват режима на отговорността на държавата законодател за нарушенията на правото на Съюза на установения за нарушенията на испанската конституция с актове на законодателя, като добавят някои условия по същество.

Вследствие на уеднаквяването на двата режима и на предвидените от тях процесуалните изисквания, получаването на обезщетение за нарушения на правото на Съюза, причинени от испанския законодател, се оказва невъзможно или прекалено затруднено, в нарушение на принципа на ефективност.

От друга страна, условията по същество, добавени за нарушенията на правото на Съюза, нарушават принципа на равностойност, тъй като обуславят обезщетяването на вредите, причинени от испанския законодател в нарушение на това право, от по-неблагоприятни условия в сравнение с тези, които са приложими по отношение на вреди, причинени вследствие на нарушение на испанската конституция.
